

Ad me Johem Krüysbaer de Lippia

^{autois h9}
Fratris Jacobi Gaudensis predicatorij
ordinis Carmē ad Iohānē Rinchū

Dispulit inducto cecus temone fugaces
 Solis atlantiaco gurgite vesp̄ equos
 Iāq̄ reformādos adeo bacchat in artus
 Corporis; Aonij purior vnda lacus
 Sepe mihi videar somno petijisse serenas
 Fonte caballino Bellorophontis aquas.
 Non secus ac viuax nemorū per inhospita-tesqua
 Cerua cruentatis expetat acta lupis.
 Obstupui: fateor: liquidas permessidos vndas:
 Mecq̄ stupefcentē flexit ad ima sitis
 lam satiatu aquis caput erecturus ad auras
 Aethereas: rebar deposuisse sitim
 Frigidus arctoo boreas demissus ab axe
 Q̄ tanain. latices lithoniosq̄ gelet.
 Hippocrineos postq̄ sumpsere liquores
 Arida constrinxit fortius ora sitis
 An deceat reuocare magis: q̄ sistere calcem
 Substiteram dubius tantalus alter ego
 Et paulisper humi stupidos fixurus ocellos:
 Dupla videbatur corporis vmbra mei
 Mirabar tanto mecū sub corde volutans:
 Vnde nitor picea nocte subortus erat.
 Phebi luna comes latuit: nā tēpore in illo
 Oceani rutilam lauit vterq̄ comam.
 Atria dioneū nubes obduxerat astrum
 Quo nil candidius stelliger axis habet.
 Sidera nulla polo rutilantia: siqua fuissent
 Umbellam constat nō potuisse iaci.
 Mesta verecūdo suggirans lumina vultu

A ij.

De quantitate

^{sperabam} Lucis anhelabam prendere posse modum
^{comprehend} Vt titulo didici niuea quem fronte ferebat
Causula splendoris theologia fuit.
Et quæ tremulos gelidus timor anxerat artus
Quem tamen adduxit: sustulit illa metum
Nam, nisi falsus ^{a falso} erã blandi sub imagine somni,
Purpureo dulces hos dedit ore sonos
Leuia quid liquidis opples precordia lymphis
Nonne decent pectus massica vina tuū
Expue si quid habes, tremulo ne corde sepulta
Vina recepturos occupet vnda locos
Mox reflecto pedem, vini dulcedine captus
Haustracq; de patula fauce recessit aqua.
Si quis quo iaceant querat proiecta locello,
Hoc sciat e multis pauca volumen habet
Que quis nō valla ^{Lauris} probet reuocatus ad auras,
Forfitan e vulgo, qui leget vnus erit.
Quare ne pigeat manibus tetigisse libellum
Hunc, tibi quem placuit cudere rinche velim
Plura quidem scripturus eram, nisi que vetuisset
Vt iam cepisti theologia foret.

Ad eūdem Rinchum

QVoniã quidẽ a nōnullis: charissime Rinche, de quætitatib⁹ syllabar; loqui solitis cautū sit (licet falso) ppriorū nominū accentus indifferenter & ad placitum haberi posse, & ea ducti opinione, sepenumero dictōes natura productas corripuere, breuiari repugnātes, & ecōuerso. Nō potui tractatū de quætitatib⁹ dictionū, s̄m mentē summorū poetarū in lucē nō edere, sed quia satis s̄u perq; (vtinã bene) de appellatiuis dictōibus disertus est, nolui sup̄ eiuscemodi p̄ssare tractatū. Subijciendos tñ cēsui aliquōt errores, cū omēs nō aiaduenterim dictis poetarū nō cōsentaneos. Sequentia em̄ noia primā corripit̄ syllabā. Faber Lagani